

ДОПЛЕРОГРАФІЧНИЙ МОНІТОРИНГ ЛОКАЛІЗОВАНИХ ФОРМ ГОСТРОГО ГНІЙНОГО ПІЄЛОНЕФРИТУ

Л.П.Саричев, Я.В.Саричев, Г.Л.Пустовойт

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Вступ. «Золотим стандартом» у діагностиці локалізованих форм гострого гнійного пієлонефриту вважають комп'ютерну томографію (КТ) з болюсним контрастуванням. Разом з тим, висока вартість дослідження, реакція на введення контрастної речовини в анамнезі, ризик розвитку контраст-індукованої нефропатії у хворих з нирковою недостатністю, цукровим діабетом, низьким артеріальним тиском зумовили пошук альтернативних методів моніторингу патологічного процесу.

Мета дослідження. Оцінити ефективність доплерографічного моніторингу локалізованих форм гострого гнійного пієлонефриту.

Матеріали та методи. Проведений порівняльний аналіз діагностичної ефективності ультразвукового дослідження (УЗД) та КТ при локалізованих формах гострого гнійного пієлонефриту у 198 хворих: карбункул нирки - 86 хворих, абсцес нирки - 112 хворих. Вік хворих 18-79 років ($M \pm m = 49,7 \pm 5,6$ років). Чоловіків було 101 (51,0%), жінок – (49,0%). Ураження правої нирки мало місце у 89 хворих (44,9%), лівої нирки – у 103 хворих (52,0%), двобічний гострий гнійний пієлонефрит - у 6 хворих (3,1%).

УЗД проводилось у режимах «сірої шкали», енергетичної доплерографії (ЕД) та кольорового доплерівського картування (КДК).

КТ виконувалась без контрастування та з болюсним введенням контрастної речовини.

Результати та обговорення. При УЗД у режимі «сірої шкали» карбункул нирки виглядав як гетерогенне об'ємне творення, у 66,3% спостережень без чітких контурів, зниженої (26,7%) чи підвищеної (73,3) ехогенності, що відповідало деструктивній фазі інфекційного запального процесу. У 37,2% спостережень відмічалась деформація зовнішнього контуру нирки. У режимі ЕД та КДК спостерігалось різного ступеню зниження васкуляризації означеної

ділянки паренхіми. У 90,7% випадків мало місце збіднення судинного малюнку, у 9,3% - відсутність кровоплину.

У відповідь на антибактеріальну терапію у 94,2% спостережень відмічали зворотній розвиток: вогнище деструкції зменшувалось, відтворювався судинний малюнок. У 5 хворих (5,8%) мало місце гнійне розплавлення запального вогнища.

Абсцес нирки у режимі «сірої шкали» виглядав як вогнище зниженої ехогенності. У режимах ЕД та КДК відмічали відсутність васкуляризації гнійного вогнища (100,0%), яке поступово відокремлювалось піогенною капсулою у вигляді обідка підвищеної ехогенності з перифокальним посиленням кровоплину.

У відповідь на антибактеріальну терапію при абсцесі нирки до 3 см мав місце зворотній розвиток: гнійне вогнище зменшувалось, відтворювався судинний малюнок. При розмірах >3 см проводили пункцію гнійного вогнища під УЗ контролем, евакуацію гною. При розмірах >4 см виконували перкутанне дренивання гнійного вогнища.

За результатами дослідження, інформативність ультразвукової доплерографії при локалізованих формах гострого гнійного пієлонефриту: діагностична чутливість – 94,1%, діагностична специфічність – 98,3%, діагностична ефективність – 98,0%, позитивна прогностична цінність – 98,0%, негативна прогностична цінність – 97,7%. Означені показники КТ: 94,4%, 97,5%, 98,3%, 97,8%, 96,9% відповідно.

Висновок. При нижчій вартості діагностичної процедури ефективність доплерографічного моніторингу локалізованих форм гострого гнійного пієлонефриту відповідає, а по ряду показників перевищує ефективність КТ .